

да го сполети, ако при него не билъ старъ дивакъ, сръченъ и опитенъ. Въ единъ мигъ той скочилъ отъ коня си, затичалъ по всички страни и започналъ бързо да събира листа отъ нѣкакво растение. После, като сдѣркалъ тия листа, дивакътъ съблѣкълъ учения до поясъ и съ страшни викове, прилични на ревъ отъ дивъ звѣрь, започналъ силно да трие съ раздѣвканитѣ листа омъртвената ржка, прѣстигѣ и цѣлитѣ гърди.

На края, когато виковетѣ на дивака се обърнали въ нѣкак-ви жалки звукове, ржката на учения, която сега била бледна и вдървена, малко по малко почнала да почервенява, а после съвсемъ почервенѣла и, за голѣмо очудване на всички околни, болниятъ могълъ вече да движи прѣститѣ си, а следъ петъ минути ржката му била съвсемъ здрава.

Учениятъ въ възторгъ се хвърлилъ на шията на дивака, като му благодарилъ не само заедто му оздравилъ ржката, но и заедто му спасилъ живота.

Природата като че ли нарочно се е погрижила наредъ съ отровнитѣ растения да се въдятъ и противоотровни.

* * *

Не по-малко интересни сж и животнитѣ на Австралия.

Почти всички тамошни животни принадлежатъ къмъ *торбеститѣ*. Торбести се казватъ животнитѣ, които на корема си иматъ торбичка, въ която поставятъ малкиѣ си.

Тия животни раждатъ малкиѣ си въ съвсемъ жалко състояние: неразвити, слѣпи и прилични повече на парче месо, отколкото на живи същества. Когато малкиѣ се раждатъ, майката ги взема съ уста и предпазливо ги слага въ торбата си. Тамъ тѣ залавятъ майчинитѣ си цицки и започватъ да сучатъ.

Кенгуръ.